

مدیریت شهری در لندن بزرگ

نویسنده: شهرام شهبان / مدیر تهیه و توسعه طرح‌های شهری مرکز اطلاعات جغرافیایی شهر تهران

چکیده:

نظام برنامه ریزی در انگلستان در سال ۱۹۴۷ بنا نهاده شد. ساختار نظام مدیریت شهری حکومت‌های محلی در انگلستان به صورت شورا - مدیر است. به طور کلی کشور بریتانیا فاقد قانون اساسی است و فقط قوانین پارلمانی هستند که وظایف مدیریت کلان شهری چون لندن و دیگر شهرها و حتی بخش‌ها و محله‌ها را تدوین، نظارت و هدایت می‌کنند. و بر اساس قوانین پارلمانی، طرح‌های توسعه تهیه شده و جهات توسعه کنترل می‌شوند. این مقاله به شرح وظایف، ساختار و نقش شوراهای شهر، استان، شهرستان، شوراهای محلی، کمیته مشورتی برنامه ریزی لندن و نیز ضمن اشاره‌ای کوتاه به عنوان مقایسه به جایگاه شهرداران قدیم و جدید انگلیس و نقش استراتژیک شهرداری و مدیریت شهری در توسعه ملی می‌پردازد.

چهار چوب قانونی حکومت‌های محلی

و برنامه ریزی توسعه شهری در انگلستان

بریتانیا حکومت پادشاهی و پارلمانی دارد. رئیس حکومت یا نخست وزیر، رهبر حزب سیاسی حاکم است. در انگلستان غیر از لندن و شش شهر بزرگ متروپلیتن، ۴۷ کانتی (County) و ۲۲۳ بخش (District) وجود دارد. خود شهر لندن هم مشتمل بر ۳۳ حوزه و مرکز شهر است. نظام برنامه ریزی که در انگلستان در سال ۱۹۴۷ بنا نهاده شد کلیت خود را تاکنون حفظ کرده است گر چه تغییرات معدودی بنا بر ضرورت به این نظام وارد شد.

در پی تصویب قوانین حکومت‌های محلی در سال ۱۹۷۲-۷۴ و سازماندهی حکومت‌های محلی به صورت دو سطحی مسئولیت تهیه طرح‌های محلی را بر عهده گرفتند. با این وجود شوراهای بخش موظف اند طرح‌های خود را به تأیید شوراهای کانتی برسانند و شوراهای کانتی نیز برای تأیید طرح‌های ساختاری خود نیازمند تأیید دپارتمان محیط زیست هستند. در پی طولانی شدن مراحل تهیه طرح‌ها و در نتیجه به هنگام نبودن این طرح‌ها در سال ۱۹۹۰-۹۱ قانون جدیدی در انگلستان به

تصویب رسید بر اساس آن تهیه طرح‌های محلی برای شوراهای بخشی اجباری شد و این طرح‌ها باید از طرح‌های ساختاری بالادست تبعیت کنند. همچنین صدور مجوز ساخت و ساز نیز باید بر اساس طرح‌های محلی صورت گیرد. به طور کلی انگلستان فاقد قانون اساسی است و فقط قوانین پارلمانی هستند که وظایف حکومت‌های محلی را تعیین و مشخص می‌کنند. بر اساس این قوانین طرح‌های توسعه تهیه شده و جهات توسعه کنترل می‌شوند.

ساختار نظام مدیریت شهری

در انگلستان ساختار مدیریت شهری حکومت‌های محلی به صورت شورا-مدیر است. ارگان اصلی در سطح فوقانی حکومت محلی در انگلستان، شورای کانتی است. تعداد اعضای شوراهای کانتی بین ۶۰ تا ۱۰۰ نفر به صورت انتخاب مستقیم از سوی مردم صورت می‌گیرد. اعضای شورا برای مدت ۴ سال انتخاب می‌شوند و فعالیت آن‌ها در شورا به صورت داوطلبانه و بدون دریافت حقوق است. اگر چه برای اعضاء کمک‌های مالی بابت حق حضور و غیره در نظر گرفته

شده است. شورا از بین اعضای خود یک نفر را به سمت ریاست انتخاب می‌کنند که بیشتر جنبه تشریفاتی دارد.

شوراهای بخش‌ها مسئولیت ارائه خدمات در قلمرو خود را دارند، این شوراها متشکل از ۵۰ تا ۸۰ عضو در کلانشهر و بین ۳۰ تا ۶۰ نفر عضو در مناطق دیگر می‌باشند. اعضای شورا هر سال یک نفر را از بین خود به عنوان مدیر و رئیس تشریفاتی بخش انتخاب می‌کنند. حکومت‌های محلی به میزان زیادی در اداره تشکیلات خود مستقل و دارای آزادی عمل هستند و شیوه کلی عملکرد شورا به این ترتیب است که مسائل سیاستگذاری عام و اصولی به وسیله تمامی اعضای شورا تصمیم‌گیری می‌شود. در حالی که مسئولیت ارائه خدمات به عهده کمیته‌های اجرایی است که از اعضای شورا تشکیل می‌شوند. سیستم تشکیل کمیته‌ها در سطوح مختلف حکومت‌های محلی به کار گرفته می‌شوند. این شیوه به اعضای شورا که به صورت پاره وقت کار می‌کنند امکان می‌دهد تا در بخش‌هایی از فعالیت‌های شورا تخصص بیابند. حداقل دو سوم از اعضای کمیته‌ها را اعضای شورا تشکیل می‌دهند و یک سوم بقیه می‌توانند از میان متخصصان حرفه‌ای انتخاب شوند تنها مورد استثنا کمیته مالی است که تمام اعضای آن باید از اعضای شورا باشند.

کمیته پلیس باید تعدادی قاضی را در خود داشته باشند به این ترتیب ساختار داخلی عمده حکومت‌های محلی در انگلستان بر اساس نزدیکی هر چه بیشتر اعضای منتخب و اعضای حقوق بگیر تکیه دارد.

اعضای شورا یک کمیته سیاستگذاری منابع و یک تیم مدیریتی قوی را شامل می‌شوند.

این تیم مدیریتی شامل مدیران کمیته‌های مختلف و مدیر کل اجرایی شورا است.

شوراها اصولاً "آزادند تا تعداد کارمندان مورد نیاز خود را تعیین کرده و استخدام کنند ولی شوراها نمی‌توانند از اعضای شورا کسی را استخدام کنند. شرایط و چگونگی استخدام کارمندان شورا بر اساس توصیه‌های شوراهای مشترک محلی تعیین و انجام می‌پذیرد.

وظایف حکومت‌های محلی

وظایف تشکیلات کانتی

خارج از حوزه کلانشهرها در کشور ۴۷ کانتی که به نوبه خود به مناطق تقسیم شده‌اند وجود دارد. شوراهای کانتی وظایف خود را

تحت قوانین به صورت الزامی و یا اختیاری انجام می‌دهند این فعالیت‌ها سه نوع هستند.

اول- فعالیت‌هایی که نیازمند به برنامه ریزی در محدوده اقلیمی وسیعی است. مانند برنامه استراتژیک، طرح‌های جامع و طرح‌های توسعه، طرح‌های تفصیلی و انواع طرح‌های بهسازی و توسعه در زمینه ترافیک، حمل و نقل و بزرگراه‌ها (جاده‌های اصلی بر عهده حکومت مرکزی است) خدمات ایمنی و آتش نشانی، خدمات جمع آوری و تخلیه زباله، حمایت از مصرف کنندگان و بالاخره خدمات انتظامی، که تحت نظر کمیته ویژه‌ای از شوراهای کانتی است. (که در آن نمایندگان قضایی و اعضای شورا شرکت دارند).

دوم- فعالیت‌های اجرایی شوراهای کانتی، این فعالیت‌ها نیاز به یک حوزه بزرگ نداشته و مستلزم انجام هماهنگی‌هایی در سطح کلان است. که موجب استفاده مؤثرتر و تخصصی‌تر از کارشناسان و وسایل می‌شود. به عنوان مثال اداره مدارس ابتدایی و راهنمایی و مدارس ویژه معلمان ذهنی و جسمی، مدارس پیش دانشگاهی، امور آموزش و تحصیلات محلی در نواحی غیر

کلانشهری بر عهده شورای کانتی است. از دیگر انواع فعالیت‌ها ارائه خدمات اجتماعی، گسترده‌ای است مانند ارائه خدمات مربوط به کودکان خانواده‌ها و افراد سالمند، ایجاد خانه‌های سالمندان و بی سرپرستان، باشگاه‌های اجتماعی و عمومی، توزیع غذا، اداره کارگاه و مسکن برای افراد سالمند و معلول و مراقبت از کودکان بی سرپرست.

سوم- فعالیت‌هایی که می‌توان آنها را به موازات هم، چه در سطح کانتی و چه در سطح محلی انجام داد، از قبیل ایجاد و اداره موزه‌ها، گالری‌ها و اماکن تفریحی.

ارایه خدمات بهداشتی، گاز، برق، آب و دفع فاضلاب در حوزه اختیارات حکومت‌های محلی نبوده و ارایه این خدمات از طریق هیأت‌های محلی و یا منطقه‌ای که از طرف حکومت مرکزی منصوب می‌شوند انجام می‌پذیرد.

که متعلق به حکومت‌های محلی است وصول می‌شود. اصولاً یک پنجم از هزینه‌های محلی از طریق استقراض تأمین می‌شود. حکومت‌های محلی می‌توانند از طریق انتشار اوراق بهادار و قرض از خزانه هیأت، وام برای ارایه خدمات عمومی دریافت داشته و کمبودهای مالی مقطعی خود را جبران کنند.

پیشینه مدیریت شهری در لندن از سال ۱۹۶۵ از سال ۱۹۶۵ تا ۱۹۸۶ لندن بزرگ را ترکیبی از شورای لندن بزرگ موسوم به GLC (Greater London Council) و ۳۲ شورای شهر مستقل، به همراه انجمن شهر تاریخی لندن (Historic City of London) اداره می‌کردند. شورای لندن بزرگ، چون در آن مقطع لندن گسترش پیدا کرده بود، به منظور اینکه حیطه شمول کلان شهری داشته باشد، بر پا گردید. گو اینکه حتی آن موقع هم موضوع برای این بود که حد و مرزهای آن بیش از اندازه گسترده شده‌اند.

تجربه نشان داد که تکوین شورای مذکور، و به ویژه رابطه بین عملکردهای این شورا و عملکرد ۳۳ شهرداری درون محدوده آن، خالی از خدشه و کاستی نیست. اختلاف سیاسی با حکومت بریتانیا نیز در این میان آشکار گردید و دولت محافظه کار خانم تاچر در انتخابات سال ۱۹۸۳ تصمیم به انحلال شورای لندن بزرگ گرفت. این امر در سال ۱۹۸۶ محقق گردید، آنگاه اداره لندن را ۳۳ شورای جداگانه که می‌بایست مستقیماً پاسخگوی دولت مرکزی باشند بر عهده گرفتند.

مشی سیاسی غالب در آن دوران، تمرکز گرایی بود. بدین ترتیب تصمیم‌گیری‌های اصلی و محوری در مورد آینده لندن نیز در اختیار دولت بود. به هر حال هنگامی که خواستند آنچه را رخ داده است کنترل کنند، باز هم دولت بود که می‌خواست مداخله و به

وظایف شهرداری بخش‌ها

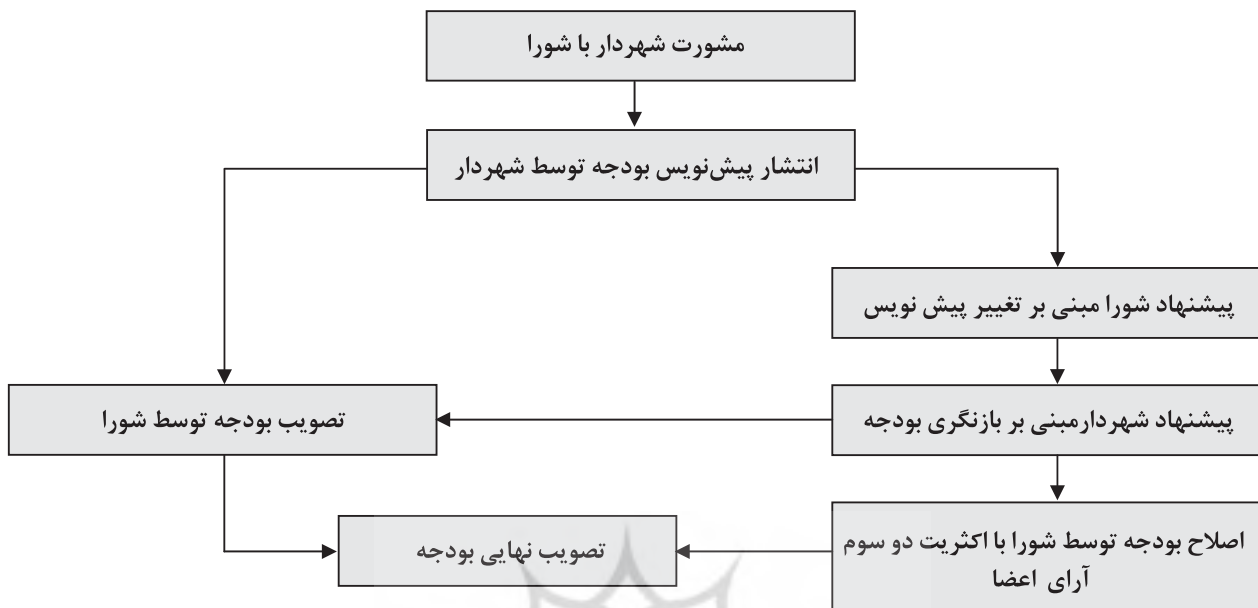
سطح پایین‌تر حکومت‌های محلی در انگلیس مرکب از ۲۶۴ شورای بخش (Council District) است که شامل ۲۶ شورای نواحی کلان شهری و ۲۲ شورای حوزه شهری لندن (Boroughs London) هستند. به طور کلی شوراهای بخش مسئول ارائه خدمات در قلمرو خود هستند.

منابع مالی حکومت‌های محلی

هزینه حکومت‌های محلی از سه منبع تأمین می‌شود:

- الف) اعانات دولتی به میزان ۴۰ درصد
- ب) عوارض و مالیات‌های محلی به میزان ۳۰ درصد که توسط مالکان زمین و ساختمان پرداخت می‌شود.
- ج) مبالغ اجاره‌هایی که از محل واحدهای مسکونی استیجاری

فکر را در متقاعد ساختن دولت به عنوان نهادی که برای لندن وضعیت غالب و مسلط خود را بازیابد، دست زدن به ابتکارات هر چه بیشتر، نقش تعیین کننده‌ای دارد. دولت در سال ۱۹۹۶ چارچوب برنامه ریزی منطقه‌ای گسترده تری را برای لندن فراهم ساخت، که بر توصیه‌های کمیته مشورتی برنامه ریزی لندن بنا نهاده شده بود. مرامنامه دولت جدید کارگری که در انتخابات سال ۱۹۹۷ با پیروزی مجاب کننده‌ای بر سرکار آمد، پایه ریز نهاد جدید لندن بزرگ را نیز با رای گیری مستقیم نوید داده بود. با آنکه قرار بود این نهاد با همان محدوده‌های پیشین پایه ریزی شود چنین می نمود که متفاوت از شورای لندن بزرگ است که در سال ۱۹۸۶ منحل گردید. خیلی زود شکل جدیدی برای اداره استراتژیک لندن ارائه کرد. از قدیم شهرداران در انگلیس چهره‌های تشریفاتی به شمار

کارگیری خط مشی همگانی را به حداقل برساند این امر در رویکرد دولت به برنامه ریزی راهبردی نیز عیان بود. کمیته مشورتی برنامه ریزی لندن موسوم به (Advisory Committee) LPAC (The London Planning Joint Committee) در سال ۱۹۶۸ به عنوان کمیته مشترک برای هدایت راهبردی، به منظور هماهنگ سازی ۳۳ طرح توسعه که قرار بود در سطح بخش‌های درون منطقه کلان شهری (Borough) تهیه شوند، تأسیس گردید. دهه اخیر با بهبود پیاپی و تدریجی موقعیت پیش گفته همراه بوده است. در پایان سال ۱۹۹۱ کمیته مشورتی برنامه ریزی لندن به انتشار نتایج مطالعاتی پرداخت که خود این کمیته به همراه دیگران ماموریت انجام آن را داشتند و این مطالعه در برگزیده موضوعات مبتلابه لندن و میزان و گسترده پرداختن به آنها این

می‌آمدند. اکنون باید شهردار نیرومندی انتخاب می‌شد تا لندن نیز همانند نیویورک و پاریس اداره شود.

آخرین تغییرات ساختار مدیریت شهری در لندن

شوراهای مناطق شهری لندن در اغلب مسائل محلی تصمیم گیرندگان اصلی هستند. در انگلستان تاکنون شهرداران که، Lord Mayors خوانده می‌شوند و یکی از اعضای شورای شهر هستند، فقط نقش تشریفاتی داشته‌اند و حتی در امور اجرایی هم نقش مهمی ایفا نمی‌کرده‌اند. شوراهای شهر یا مناطق شهری قدرت اصلی را به دست دارند و رئیس شورا یعنی Leader of Council را انتخاب می‌کنند.

انتخاب شهردار با رای مستقیم مردم در انگلستان تازه است و فقط در لندن انجام شده است. بنابراین در همه جا وقتی از شهرداری‌های مناطق سخن می‌رود منظور مجموعه متشکل از شوراهای منتخب مناطق و شهرداری‌های مربوط است. شوراهای محلی در سر تا سر کشور، سازمان مستقلی هستند که سیاستمداران انتخاب شده در رأس آنها قرار دارند و با کادر اداری دائمی و بودجه‌ای که بخش عمده آن را دولت مرکزی تأمین می‌کند فعالیت می‌کنند.

انواع شوراها در سر تا سر کشور عبارتند از:

- ۱- شورای شهر برای شهرها و شوراهای مناطق شهری برای مناطق شهری
- ۲- شوراهای استانی یا شهرستانی (County معادل شهرستان یا حتی استان در ایران) و شوراهای بخش برای زیر بخش‌های

شهرستان (شهرستان‌ها و بخش‌های همه نواحی روستایی، همچنین شهرهای کوچک و دهکده‌ها را غیر از مناطق اصلی شهری، پوشش می‌دهند). شهردار و شورای لندن بزرگ سازمان اداری لندن بزرگ (Greater London Authority) یا GLA را برای اداره استراتژیک شهر لندن شکل داده‌اند. شهردار مسئول تهیه استراتژی‌های مربوط به مسائل شهر و هماهنگی عملیات در سراسر لندن است گروهی از سازمان‌های دیگر در اداره شهر نقش دارند که عبارتند از:

■ اتحادیه دولت محلی لندن

(Association of London Government) یا ALG که در

سال ۲۰۰۰ به عنوان مجمع نمایندگان نهادهای محلی لندن آغاز به کار کرد. اعضای آن عبارتند از:

■ ۳۲ نماینده شهرداری‌های مناطق مستقل لندن، نماینده شهر قدیمی لندن (که منطقه مرکزی لندن بزرگ را اداره می‌کند و

می‌توان آن را منطقه سی و سوم لندن به حساب آورد) و نماینده سازمان اداری لندن بزرگ.

■ دفتر دولت در لندن که محل فعالیت نماینده دولت مرکزی در لندن (در رده معاون وزیر) است و ارتباط‌های نزدیک با شماری از دپارتمان‌های دولتی و همچنین ادارات محلی در سراسر لندن دارد.

■ دفتر دولت در جنوب شرقی با یک منطقه L شکل در اطراف لندن سر و کار دارد که از کنت در امتداد ساحل تا ساوتهمپتون و سپس تامپلتون کینز در شمال کشیده شده است.

سازمان اداری لندن بزرگ GLA

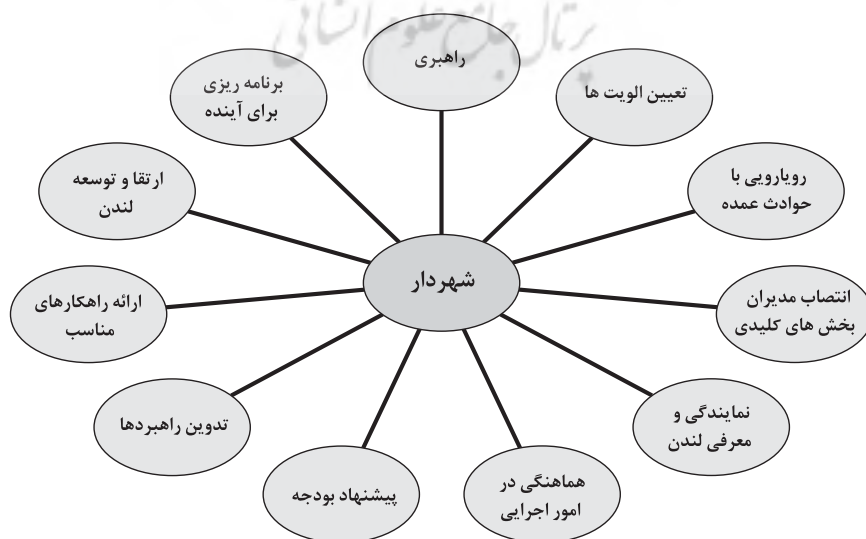
سازمان اداری لندن بزرگ (GLA) سازمان جدیدی است برای اداره استراتژیک شهر لندن. این سازمان از یک شهردار منتخب شهردار لندن - و یک شورا که جداگانه انتخاب شده‌اند - شورای لندن بزرگ - تشکیل می‌شود. تعداد کل کارمندان آن حدود ۴۰۰ نفر است که شهردار و شورا را در انجام وظایفشان یاری می‌دهند. شهردار طرح‌هایی برای مسائل شهر، از حمل و نقل گرفته تا محیط زیست، فرهنگ و استفاده از زمین فراهم می‌نماید. GLA را مدیریت می‌کند و بودجه GLA، حمل و نقل لندن، آژانس توسعه لندن، پلیس کلانشهر و خدمات آتش نشانی لندن را تنظیم می‌کند.

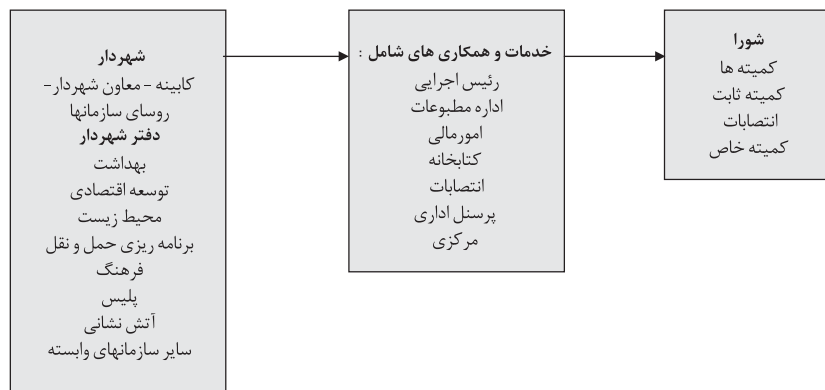
شورای لندن بزرگ فعالیت‌های شهردار را مورد ارزیابی و بررسی قرار می‌دهد و از او در مورد تصمیم‌هایش سوال می‌کند. شورا

همچنین می‌تواند به دیگر مسائل حائز اهمیت برای اهالی لندن نیز رسیدگی کند، یافته‌ها و پیشنهادات خود را منتشر سازد و طرح‌هایی را به شهردار توصیه کند.

حوزه‌های مسئولیت GLA عبارتند از: حمل و نقل - پلیس - آتش نشانی - حوادث غیر مترقبه، توسعه اقتصادی، طرح ریزی، فرهنگ، محیط زیست و بهداشت.

مرز تفکیک قدرت میان شهردار، که نقش اجرایی دارد و از طرف GLA تصمیمات را اجرا می‌کند - و شورای لندن بزرگ - که نقش نظارتی دارد و مسئول انتصاب اعضای GLA هستند - کاملاً مشخص است سازمان داخلی GLA بر اساس همین تصمیمات قدرتی بنا شده است.

روابط شورا و شهردار

بنابراین همانطور که گفته شد شهردار به منظور اجرای دقیق برنامه‌های خود که قبل از انتخابات اعلام کرده است. با استفاده از اختیارات قانونی مشاوران ارشد سیاسی و متخصصان و کارشناسان سایر سازمان‌ها برنامه‌های خود را تدوین کرده و به اجرا می‌گذارد. در کنار چنین شهردار مقتدری، یک نهاد انتخابی مردمی تحت عنوان شورا نیز وجود دارد که با دقت و وسواس فعالیت‌های شهردار و سایر فعالیت‌های نهادهای مرتبط را بمنظور ایجاد "حس پاسخگویی عمومی" مورد رسیدگی قرار می‌دهد بنابراین نظارت بر فعالیت‌های شهرداری، تدوین اولویت‌های بودجه شهر (با مشورت شهردار) و تصویب بودجه شهر لندن از اختیارات اصلی شورای شهر است. میان وظایف نظارتی و تعیین اولویت و پاسخگویی شورا شفافیت کامل وجود دارد.

شورای شهر لندن به منظور از بین بردن یا به حداقل رساندن مشکلات لندن، ارتباط تنگاتنگی با تمامی شهروندان و سازمان دولتی، خصوصی و گروه‌های داوطلب دارند. دیدگاه و نظرات تمامی اشخاص و گروه‌های فوق در تصمیم‌گیری شورا و شهردار مؤثر و تعیین کننده است.

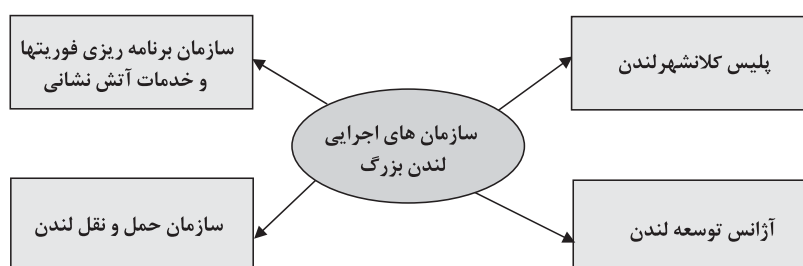
نحوه مدیریت

همانطور که عنوان شد، شورا می‌تواند فعالیت‌های شهردار را مورد سوال قرار دهد. موافقت یا تغییر در بودجه و برنامه‌های پیشنهادی شهرداری یا موافقت با پیشنهاد شهردار مبنی بر افزایش درآمد، کنترل عملکرد مؤسسات حمل و نقل، توسعه اقتصادی، پلیس، خدمات آتش نشانی و بررسی تمامی مسائلی که برای شهروندان لندن مهم به نظر می‌آیند از جمله وظایف و اختیارات شورا است.

به عنوان مثال فرآیند تصویب بودجه شهر را توسط شورا می‌توان به شکل زیر نشان داد:

همانطور که گفتیم تشکیلات فعلی شهرداری لندن متناسب با نظر سنجی به عمل آمده و مسائل و مشکلات این شهر از قبیل ترافیک، آلودگی و فقر سازماندهی شده است. این تشکیلات با بروکراتی کردن همخوانی ندارند. در قلب این تشکیلات شهرداری و شورای شهر وجود دارد که به اجرای اهداف پیش بینی شده می‌پردازند. در نمودار زیر چار چوب سازمان اجرایی، اختیارات و مسئولیت‌های شهردار آمده است:

وظایف و مسئولیت‌های شهردار رسیدن به اهداف علم مدیریت شهر لندن است. به دلیل انتخابی بودن شهردار مسئولیت مدنی

دولت مرکزی لندن در هیچکدام از ارکان شورای شهر و شهردار حضور ندارد. این تمایز تشکیلاتی را به شرح زیر می‌توان ارائه نمود.

نتیجه گیری

تحولات جدید در نظام مدیریت شهری لندن، گویای این واقعیت است که در ایجاد، تغییر یا اصلاح ساختار و تشکیلات مدیریت شهری باید بر مبنای اصول زیر استوار گردد:

۱- مسائل: مشکلات، توانایی‌ها، محدودیت‌ها، متغیرهای اصلی، تعیین کننده نوع و ماهیت ساختار و تشکیلات هستند.

۲- متغیرهای تعیین کننده تشکیلات بسیار منعطف، نسبی، گذرا و خاص هستند و تشکیلات نیز باید متناسب با سیال بودن و پویایی آنها در معرض تغییر و اصلاح قرار گیرد.

۳- تشکیلات، ساختار و وظایف یکسان و عامی را نمی‌توان برای شهرداری‌ها و شوراها در نظر گرفت.

۴- کارآمدی و تاثیر گذاری تشکیلات زمانی عملی می‌شود که میان تعیین اهداف و اولویت‌ها و اجرای هدف و اولویتها، یا به عبارت دیگر میان تصمیم گیری و اجرای تصمیم مرزبندی شفاف و روشنی وجود داشته باشد. هرکدام از بخش‌های نظارتی و اجرایی باید ابزار، امکانات و اختیارات را برای تحقق اهداف خود در اختیار داشته باشند.

با توجه به تحولات بوجود آمده در نظام مدیریت شهری لندن، به نظر می‌رسد که ایجاد نظام مدیریت یکپارچه شهری، به تقسیم بندی و تفکیک وظایف و اختیارات بخش‌های اجرایی و تقنینی سازمان‌های متولی اداره شهرها وابسته است. ■

وی اهداف اعلام نشده او را نیز در بر می‌گیرد. نقش شهردار را در رسیدن به اهداف مورد نظر می‌توان به شرح زیر ترسیم نمود:

این نمودار را می‌توان در پنج مقوله اساسی تقسیم بندی کرد:

۱- تدوین راهبردها و برنامه‌های اجرایی: شهردار با مشورت و همفکری با شورا و سایر سازمان‌های ذیربط، مجموعه راهبردها و برنامه‌های رویارویی با مسائل و مشکلات لندن را تهیه و تنظیم می‌کند.

۲- تهیه پیش نویس بودجه: شهردار پیش نویس اولیه بودجه را جهت ارائه به شورا و تصویب نهایی آن تهیه می‌کند.

۳- انجام اقدامات اجرایی هماهنگ کننده: شهردار به دلیل مسئولیت در مقابل شورا، به فعالیت‌های تمامی سازمان‌ها و مؤسسات وابسته نظارت می‌کند و اقدامات آنها را هماهنگ و کنترل می‌نماید.

۴- شهردار همچون زبان گویای تمامی شهروندان لندن: شهردار منتخب باید تبلور خواسته‌های تمامی شهروندان باشد و پاسخ مساعد و مناسب به تقاضای آنها بدهد.

۵- انتخاب مدیران: تمامی مدیران و رؤسای سازمانهای وابسته به شهرداری توسط شهردار منصوب می‌شوند.

در مقابل شهردار، نقش شورا نیز به شرح زیر ترسیم می‌شود:

نقش‌های فوق را می‌توان در شش مقوله خلاصه کرد:

۱- همکاری با شهردار در سیاست گذاری‌ها

۲- تصویب یا اصلاح بودجه

۳- تحقیق و تفحص در معضلات شهر لندن

۴- بررسی عملکردها و راهبردهای شهردار

۵- مشارکت در فرآیند انتصابات

۶- فعالیت و خدت در موسسات پلیس و آتش نشانی

تفکیک اختیارات و تکالیف شورا و شهرداری به وضوح در تشکیلات آنها منعکس شده است. در این ساختار هر کدام دارای تشکیلاتی مجزا هستند. تشکیلات مشترک آنها نیز بر اساس نوع خدمات و همکاری مشترک به صورت مجزا آورده شده است.

منابع

- ۱- پری اسکات، جان؛ سازماندهی مجدد تشکیلات شهرداری لندن؛ مترجم: حسن شفیعی، شهرداری‌ها، سال سوم، شماره بیست و پنجم، تهران
- ۲- سیمونز، مارتین؛ حکمروایی کلان شهری؛ دگرگونی در شیوه حکمرانی لندن؛ مترجم: حمید خادمی، فصلنامه مدیریت شهری، شماره هفدهم، سال ۱۳۸۳
- ۳- مدنی پور، علی؛ دولت محلی لندن؛ شهر، تابستان ۱۳۸۵
- ۴- www.Rudi.net
- ۵- www.uan.ir
- ۶- www.urisa.org